

zadnjega trenutka odrekala, drugim pa, ki jih je vzgojila modernejša faktura novodobnih oper k resnejšemu mišljenju, je pokazala veliki razloček med staro italijansko smerjo in novimi strujami, ki daleč nadkriljujejo ono po glasbeni vsebini, po čuvstvovanju in po umetniški ideji. Polna melodij, podaje »Norma« le melodije, orkester igra najneznatnejšo ulogo zanemarjanega spremljevalca. Melodijam manjka značaja in značilnega zabarvanja, vsega, po čemer stremi današnji okus. Vendar so pa melodije učinkljive, in to po svoji neusahljivi živosti, ki jim ustvarja prav zabavno zunanost, menjajočo se kot linije na bojastem, z žilicami prepletenem mramorju. V Normi gospice Carneri in njeni tekmovalki Adalgisi gospice Noëmi smo spoznali imenovanih pevk lepa svojstva za koloraturni spev; zadostovali so tudi moški predstavljalci gg. Desari, Pestkowski in Lebeda, ki so se potrudili, da so kar najbolje izvedli staro italijansko opero. —

Ob zaključku letošnje sezone z zadovoljstvom registrujemo najboljši uspeh prizadevanja, ki se je naklonilo napredku slovenskega opernega odra. Repertoar je izkazoval vseskozi odlična dela slovenske, češke, nemške, francoske in italijanske umetnosti; bil je vsestranski, težeč po gojitvi zlasti novodobne glasbene smeri. Svoj vzgojevalni smoter so s tem operne predstave slovenskega gledišča kot kulturnega zavoda hvalevredno dosegle. Kvaliteta proizvodnje oper je bila častna za slovenski narod in smelo v ponos glediški upravi, v radost občinstvu, ki je to svojo radost pač najbolje javljalo s trajno obilim in marljivim obiskovanjem gledišča. Opernemu osebju gre glasna hvala, njegovemu sodelovanju toplo priznanje; potrdil se je očitvidno vsak posameznik z vsemi svojimi močmi, in nobenemu ni smeti nikakor očitati nebrižnosti in pomanjkanja ambicije. Bil je vsak letošnji solist kos svoji nalogi in vsak si je bil v svesti časti polnega svojega poklica in dolžnosti, katerih vestno izpolnjevanje sme zahtevati občinstvo od resnega umetnika.

Voditelju opernih predstav, g. kapelniku Hilariju Benišku, bodi še posebno priznanje. Njegova kapelniška spretnost in trudoljubna energija sta temeljna opora slovenskemu opernemu odru; njemu gre dobršna zasluga pri uspehih, ki jih je zabeležila kronika zadnjih opernih sezon. Mirno, a vztrajno njegovo delovanje je pridobilo slovenskim opernim predstavam ugled, njegovi uspehi so vzrodili v občinstvu zaupanje v našo opero in zanimanje za operno umetnost. S svojo težav se ne boječo trdno voljo je ugladil pot tudi težko izvedljivim proizvodom moderne muzikalne drame, in povzdignil je nedavno še nizki nivô delokroga glasbenih predstav na višino naprednjaškega stremljenja, po kateri mora krepko se razvijajoč narod težiti z neomahljivo voljo.

— 00 —

Upodablajoča umetnost.

Sternénov »Cesar na konju«. Nadarjeni naš mladi slikar, ki študira na slikarski akademiji v Monakovem, je naslikal za ljubljanski »Mestni dom« našega cesarja na konju. Slika je izvršena v naravni velikosti. Cesar jaše na svojem arabskem vrancu proti gledalcu po nekem nečavnem terênu. V ozadju dirjajo za njim častniki tudi na konjih. Ves prizor je posnet brez dvoma s kakih vojaških manevrov.

In ta Strnénov konj — kakšen konj je to! Ta glava, ta smela, izrazita pozitura živali zlahtnega plemena! Ta konj je živ! In če stojiš pred njim, misliš, zdaj in zdaj ti zarežeče in poskoči s svojim jezdecem. Takšne konje slika slavni poljski slikar Wierusz Kowalski. Morebiti si je gosp. Sternén tega Poljaka vzel za vzor. Brez dvoma dela »cesar na konju« našemu umetniku vso čast in nam daje upati, da ustvari gosp. Sternén še mnogo pravih umotvorov. Mnogo sreče!

Slikar Jožef Koželj je razstavil v nekem tukajšnjem trgovskem oknu lepo oljnato sliko, ki predstavlja skupino arheoloških predmetov: Stare bronaste krožnike, svečnike, čaše iz zelenega stekla, stare knjige, kipe itd. Slika priča o resnem trudu umetnikovem, da bi nam posnel stvari v strogo realističnem žanru po naravi. Umotvor je gledalcem obče ugajal. Mlademu slikarju želimo mnogo uspeha in srečnega razvoja!

Slikar J. Kramaršič je razstavil skrbno izveden portret nekega starega gospoda. Kramaršič je, kakor smo slišali praviti, v slikarstvu samouk, pa zato je njegovo stremljenje k umetniški dovršenosti tem večje pozornosti vredno. Pogumno naprej!

Razstava Karpellusovih ilustracij. Z modeli za Prešernov spomenik so bile obenem razstavljene v »Mestnem domu« tudi izvirne ilustracije, ki jih je bil naredil slikar Adolf Karpellus za Prešernove poezije. Te zanimive risbe je podaril založnik in tiskar, g. Otom. Bamberg, odboru za postavljenje Prešernovega monumenta.

Teh slik sedaj ni treba posebej opisavati, ker imajo čitatelji itak že ilustrovane Prešernove poezije v rokah, in ker smo govorili o njih že v februarški številki »Zvonovi«. Omeniti nam je le, da se nahajata med temi podobami dve novi: »Nezakonska mati« in pa »Ribič«. Moramo reči, da sta obe ti dve ilustraciji dosti boljši nego oni dve, ki sta reprodukovani v »Poezijah«. Zlasti nam je ugajala »Nezakonska mati«, ker je veliko bolj karakteristična in izvirna nego ona, ki je natisnjena v knjigi. Karpellusove ilustracije so bile tudi zato razstavljene, da bi našle — kupcev. Želeti je, da bi se prodale za prav — visoko ceno.

Šestdesetletnica prof. dr. Kreka. Dne 8. marca t. l. je poteklo šestdeset let, kar se je narodil preprostim kmetskimi staršem v Čateni, vasi župe javorske nad Škofjo Loko, odlični naš učenjak prof. Křek. Završivši gimnazijo v Ljubljani, napotil se je v Gradec in se posvetil jezikoslovnim študijam. Leta 1864. je dosegel doktorsko čast, napravil izpit iz klasičnih jezikov v Gradcu, iz slavistike pa pri Miklošiču na Dunaju. Najpreje je služboval na graški realki. L. 1866. se je habilitoval na graškem vseučilišču in leto pozneje je zasedel ondi slavistično stolicu. Za tri leta je postal izreden, l. 1875. pa reden profesor slovanskega jezikoslovja v Gradcu. Torej praznuje letos s svojo šestdesetletnico vred tudi tridesetletnico svoje izredne in petindvajsetletnico svoje redne docenture.

V mladih letih je pel navdušene domoljubne pesmi, katere je izdal v posebnem zvezku l. 1862.; leto pozneje pa je izšla v Janežičevem »Cvetju iz